

Пролѣтъ.

имата си вече отиде. Дойде хубавата пролѣтъ. Слънцето пекна съ топлиѣ си животворни лъчи и за кратко врѣме цѣлата земя се покри съ зелена прѣмѣна. По полетата израстна зелена трѣвица; въ градинитѣ зацѣвтѣха хубави миризливи цвѣтя; по голитѣ дървета затрѣпераха нежни, крѣпки, зелени листенца. Въздухътъ се оглуши отъ хилядитѣ птичи гласове. На всѣкъдѣ стана весело, на всѣкъдѣ засмѣно; на всѣкъдѣ чувашъ само пѣсни и смѣхъ. Да, сега е най-голѣмиятъ празникъ на природата, за това тя се е прѣмѣнила въ най-хубавата, въ най-гиздавата си прѣмѣна. За това и птичкитѣ пѣятъ неуморно: възпѣватъ Божията мъдростъ и Му благодарятъ за тоя толкова хубавъ празникъ — пролѣтъта.

Митко, заедно съ сестричето си, отидоха въ тѣхната градина да се поразходятъ и си поиграятъ. Тѣ се чудиха на хубоститѣ на природата, гълтаха прѣсния миризливъ въздухъ и се захласваха въ сладкитѣ птичи пѣсни. Митко качи сестричето си на люлката, която баща имъ бѣ направилъ, и го люля.